ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

ΣΤΙΣ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΕΣ ΤΟΥΣ

Ὁ Πέτρος Κορνήλιος

Ὁ μέγας Γάλλος τραγικὸς ποιητὴς Κορνήλιος, τοῦ ὁποίου τὴν μεγαλοφυΐαν πολλοὶ θεωροῦν ἐφάμιλλον τοῦ Σαιξπήρου, στὶς συναναστροφές του ἦταν λιγόλογος, δύσθυμος καὶ διόλου εὐχάριστος. Μιλοῦσε μὲ μεγάλη δυσκολία καὶ γι' αὐτὸ ἀπέφευγε νὰ παρευρίσκεται συχνὰ σὲ συναναστροφές. Ὅταν δὲ κάποτε οἱ φίλοι του, τοῦ εἶπαν ὅτι ἔπρεπε στὶς συναναστροφὲς του νὰ εἶνε πιὸ εὐχάριστος, ὁ Κορνήλιος ἀπάντησε γελῶντας : «— Μὲ τὸ νὰ μὴ πηγαίνω στὶς συναναστροφὲς καὶ νὰ μὴ διασκεδάζω δὲν εἶμαι λιγώτερο Πέτρος Κορνήλιος !»

***

Ὁ Καρτέσιος

Ὁ Καρτέσιος ἐπίσης δὲν ἀγαποῦσε διόλου τὶς συναναστροφές. Προτιμοῦσε τὴ μονάξιά καὶ τὴ μελέτη, ὁσάκις δὲ ἐτύχαινε νὰ βρεθῇ σὲ κόσμο, ἦτανε ἐξαιρετικὰ σιωπηλὸς καὶ μελαγχολικός. Γιὰ τὸ δύσθυμο αὐτὸ χαρακτῆρα του ἔλεγε συχνὰ : «—Ἐμαὶ γεννημένος γιὰ ἐρημίτης, ἀλλὰ δεν μπορῶ νὰ φύγω ἀκόμα ἀπὸ τὸν κόσμο. Πρέπει νὰ ζῶ κοντά του, μόνον ὅμως ὅταν σκέπτεται, ὄχι κι' ὅταν διασκεδάζει».

***

Ὁ Λαφονταῖνος

Ὁ μεγάλος Γάλλος ποιητὴς Λαφονταῖν στὶς συναναστροφές του δὲν διέφερε διόλου ἀπὸ ἕνα κοινον ἄνθρωπο. Εἶχε ἐξωτερικὸ βάναυσο καὶ οἱ τρόποι του ἦσαν ἐξαιρετικὰ βαρεῖς καὶ διόλου λεπτοί. Δὲν μποροῦσε νὰ μιλάῃ μὲ εὐκολία καὶ δυσκολευόταν νὰ περιγράψῃ στὶς κυβέντες του καὶ τὰ ἁπλούστερα τῶν πραγματων.

***

Ὁ Λὰ Μπρυγὲρ

Ὁ διάσημος αὐτὸς Γάλλος συγγραφεὺς ἦταν ἐξαιρετικὰ δειλός. Στὶς συναναστροφες του δεν ἔδειχνε καμμιὰ διάθεση εὐθυμίας κι' εὐχαρίστηση. Ἡ ὁμιλία του ἦταν ἀργὴ καὶ τὰ λόγια του συγκεχυμένα. Ὅταν βρισκόταν μὲ ξένα μαλιστα προσωπα ἔμενε ἄφωνος καὶ δεν κατωρθωνε νὰ πῇ οὔτε δυο λόγια, ὁσηδήποτε ὥρα κι' ἂν βρισκόταν μαζὶ τους !...

εἶχε ζήσει κοντά του, πρὶν ἀπὸ δέκα χρόνια...

Καὶ ὁ Βλαδίμηρος, ὅμως θυμώτανε, πῶς πρὶν φύγῃ μὲ τοὺς Κοζάκους του, εἶχε ἀποσπάσει ἀπ τὴ Τατιανὴ αὐτὴν τὴν ὑπόσχεση : «Ὅταν θὰ γυρίσῃς ἀπ τὸν πόλεμο ρλεπουμε...»

Καὶ πήγαινε τακτικὰ στὸ σπίτι τῶν ἐξοριστων. Τί ἐπερίμενε γιὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπάντησή,που δὲν τολμοῦσε πεια νὰ ρωτήσῃ εὐνοϊκή ; Αὐτὸ δεν ἤθελε νὰ τὸ συλλογισθῇ καὶ ἄφινε τὸν καιρὸ νὰ περνα...

Μιὰ μέρα ὡστόσο ἐσκέφθηκε πὼς ἦταν ἄτιμος ἔτσι ποὺ ἀνέβαλλε διαρκῶς τὴν ἐξήγησή. Ἐπεῖνε λοιπὸν ἀπρουειδοποίητος στὸ σπιτι της Τατιανης, λίγο πριν γυρισει η κορη της, και χωρις περισσοτερο, εἶπε :

— Τατιανή, φίλη μου, ἔρχομαι νὰ πάρω τὴν ἀπάντηση ποὺ περιμένω δεκα χρονια τωρα...

Τῆς ἔπιασε, ὅπως ἄλλοτε τὰ δυό της χέρια καὶ ἔσκυψε κοντά της, με ἰδια, θυλεγε κανεις,αγωνια. Αὐτη ὅμως τρυβηχθηκε ἀπο κονια του, ἔγυρισε ἄλλου τα μάτια της, ἔδειξε δισταγμούς, φάνηκε σαν να περιμενε κατι.

Ἡ πορτα ἄνοιξε ἄξαφνα καὶ μπῆκε στὴ φτωχικὴ τραπεζαρία ἡ Σάσα, ἀκαινορυλωντας απο νειάτα.

Τότε ἡ μητέρα μ' ἕνα μικρο κόμπιασμα στὴ φωνή, ποὺ δὲν τὸ διέκριναν τὴ στιγμὴ ἐκεινη τῆς ευευχίας τους οὔτε ὁ Βλαδίμηρος οὔτε η Σασα, εἶπε συβαρά :

— Νά, ἡ ἀπάντησίς μου, ἀγαπημένε μου φίλε... Σάσα, παιδί μου, πές στὸ Βλαδίμηρο πὼς δέχεσαι μὲ χαρὰ νὰ γίνῃς γυναίκα του...

Μὰξ Ραΰμὼν

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ

Η ΚΥΝΟΦΑΓΙΑ

Ἄνθρωποι ποὺ τρῶνε κρέας σκύλου. Τί γίνεται στὴν Εὐρώπη. Οἱ κυνοφαγοι. Τὰ γερμανικὰ κυνοκρεοπωλεῖα. Ο Κινέζοι καὶ οἱ Ἀφρικανοί. Τί λέγουν οἱ Ἱεραπόστολοι. Ἡ νοστιμάδα τοῦ κρέατος τῶν σκύλλων. Τὸ κρέας καὶ τὸ αἷμα τῶν σκύλλων ὡς φάρμακον!...

Μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε ὅτι ὑπάρχουν στὸν κόσμο ἄνθρωποι ποὺ τρῶνε κρέας σκύλλων ; Σᾶς φαίνεται βέβαια ἀπίστευτο. Καὶ ὅμως εἶνε ἀλήθεια.

Ἡ κυνοφαγία, ὅπως ὀνομάζεται, εἶνε πολὺ διαδεδομένη σὲ πολλὲς χῶρες, ἀκόμη καὶ σὲ χῶρες τῆς γηραιᾶς καὶ πολιτισμένης μας Εὐρώπης.

Στὴν Γερμανία, λόγου χάριν, ὑπάρχουν σὲ διάφορες πόλεις πολυάριθμα εἰδικα κρεοπωλεῖα ποὺ πουλοῦν κρέας σκυλλων. Καὶ ἀριθμός των διαρκῶς αὐξάνει, διότι αὐξανουν καταπληκτικῶς οἱ κυνοφάγοι ἀπο ἔτους εἰς ἔτος.

Τα εἰδικὰ κυνοκρεοπωλεῖα τῆς Γερμανίας ἔχουν ἐκτεθειμένα στὶς βιτρίνες των τὸ κρέας τῶν σκύλλων ποὺ πουλοῦν γιὰ μαγείρευμα.

Τὸ κρέας αὐτὸ εἶνε ἄσπρο, παχύτατο, τρυφερὸ καὶ ὅπως βεβαιοῦν ὅσοι το ἔχουν δοκιμασει, νοστιμώτατο !...

Ἀλλὰ ἐκτος τῶν Γερμανῶν καὶ οἱ Κινέζοι ἀγαποῦν σὲ ἀφάνταστον βαθμὸ τὸ κρέας τῶν σκύλλων. Ἐπίσης οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι οἱ ὁποιοι ἐφημερόνοτο για τὴν λιχουδιά τους καὶ γιὰ τὴν ραφινάτ κουζίνα τους, κατεσκεύαζαν περίφημα φαγητὰ ἀπὸ κρέας μικρῶν καὶ τρυφερῶν σκύλλων, ἡλικίας ὀλίγων ἑβδομάδων!

Στὴν Ἀφρικὴ τὰ φαγητὰ ποὺ παρασκευάζονται ἀπὸ κρέας σκύλλων, εἶνε περιζήτητα.

Ὁ διάσημος φυσιοδίφης τοῦ 18ου αἰῶνος Μπυφφὸν γράφει σχετικῶς τὰ ἑξῆς

«Στὴν Ἀφρικὴ ἡ κυνοφαγία εἶνε ὑπερβολικὰ διαδεδομένη. Οἱ Νέγροι π.χ. προτιμοῦν τὸ κρέας τῶν σκύλλων περισσότερο ἀπὸ τὸ κρέας οἱουδήποτε ἄλλου ζώου. Οἱ σκύλλοι ποὺ προορίζονται γιὰ νὰ φαγωθοῦν ὁδηγοῦνται κατὰ κοπάδια στὴν ἀγορὰ ὅπου πουλιοῦνται πολὺ ἀκριβώτερα ἀπὸ τὰ ἀρνιά, τὰ κατσίκια, κ ἀπὸ κάθε ἄλλο κυνήγι. Θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ πιστέψῃ ὅτι τόσο μεγάλη προτίμησις ποὺ ἔχουν οἱ πληθυσμοὶ τῆς Ἀφρικ γιὰ τὸ κρέας τοῦ ζώου αὐτοῦ ὀφείλεται ἴσως εἰς τὸ ὅτι εἶν πολὺ νόστιμο στὰ μέρη τους. Καὶ ὅμως νομίζω ὅτι ἡ προτίμησ αὐτὴ ὀφείλεται μᾶλλον στὴν διάθεσι τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν ὀ θρώπων αὐτῶν, παρὰ στὶς ἰδιότητες τοῦ ζώου, γιατὶ καὶ ἄγριοι τοῦ Καναδᾶ, οἱ ὁποῖοι ἀντιθέτως ζοῦν σὲ περιφέρειες ξαιρετικὰ ψυχρές, αἰσθάνονται γιὰ τὸ κρέας τῶν σκύλλων τ αὐτὴ προτιμησι ὅπως καὶ οἱ Νέγροι. Ἀκόμη καὶ οἱ ἱεραπόστολοι ποὺ ἔχουν ταξειδεύσει στὰ μέρη ἐκεῖνα ἔχουν φάει κρέας σκυλλων χωρις νὰ τὸ ἀηδιάσουν. Ὁ πάτερ Θεοδάτ, γνωστότατος ἱεραπόστολος, γράφει,ὅτι πολλὲς φορὲς ἐκάθησε σὲ γεῦμα στὸ ὁποῖο ἦταν παρατεθειμένο φαγητὸ ἀπὸ κρέας σκύλλων.«Καὶ ὁμολογεῖ γράφει ὁ ἱεραπόστολος, ὅτι τὸ πρῶγμα στὴν ἀρχὴ μοῦ φάνηκε φρικῶδες, ἀλλὰ ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς φορὲς ποὺ τὸ δοκίμασα βρῆκα νόστιμο ! Βρῆκα ἀκόμη ὅτι ἡ γεῦσις του μοιάζει μὲ τ τοῦ κρέατος τοῦ χοίρου».

Σὲ παλαιότερες ἐποχὲς τὸ κρέας τῶν σκύλλων καὶ τὰ ἐντόσια των ἐθεωροῦντο ὅτι εἶχαν ἰδιότητες θεραπευτικές, γιὰ διάφορες ἀρρώστειες.

Ὁ διάσημος ἰατρὸς τοῦ περασμένου αἰῶνος Μπρὲχμ παραθέτει σ' ἕνα βιβλίο του διάφορες συνταγές, ἀπὸ τις ὁποῖες χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας παρεμβαίνουμε τὶς ἀκόλουθες.

«Βρασμένο μαζὶ μὲ διάφορα εἴδη ραδικιῶν τὸ κρέας τοῦ σκύλλου ἀποτελεῖ ἕνα θαυμάσιο φαρμακο κατὰ τῆς ἐπιληψίας, πάντων ὅταν εἶνε κρέας σκύλλου τοῦ γάλακτος μαγερευμένο κρασὶ καὶ μὲ σμῦρνα» !

«Ἐπίσης τὸ κρέας νεαροῦ κυνηγετικοῦ σκύλλου εἶνε πολὺ ποτελεσματικὸ γιὰ τὶς ἀρρώστειες τοῦ ἥπατος» !

«Τὸ κρέας σκύλλων λυσσασμένων παστό, εἶνε θαυμάσιο ἀ φάρμακο κατὰ τῆς λύσσης» !

«Ὁ ἐγκέφαλος σκύλλου ὑγιοῦς θεραπεύει τὰ ἐκζέματα, καρκῖνο και την λύσσα» !

«Ὁ ἐγκέφαλος σκύλλου λυσασμένου συνιστᾶται πολὺ κ τοῦ ἴκτερου καὶ τῶν πονοδόντων»!

«Τὸ αἷμα τοῦ σκύλλου εἶνε ὑπεροχο φάρμακο κατὰ τῆς λύσσ θεραπεύει δὲ ἐπίσης τὸ ἄσθμα τῶν ἀλόγων »!

«Ἡ σπλήνα τέλος τοῦ σκύλλου εἶνε ἄριστον ἀντιφάρμακο πόνους τῆς σπλήνας τοῦ ἀνθρώπου» !...

Διογένης ὁ Κυνικ